

Politični utrinki.

Za Avstrijo!

V avstrijski gosposki zbornici držal je grof Auersperg znameniti govor, ki je naravnost zgodovinskega pomena. Povedal je vsej avstrijski javnosti prav očitno in brez vsacih ozirov resnico. Mi smo to resnico že skozi dolga leta javnosti pridigovali; posledica je bila, da so nas imenovali „antekriste“ in „sovražnike Slovencev.“ Zdaj je pa zastopnik velikega plemstva imel pogum, v gosposki zbornici očitno povedati, da se razširja med južnimi narodi pogubonosna, protiaavstrijska struja. Te besede se mora tudi na najvišjem mestu v prid naše ljubljenosti Avstrije slišati! Nikdo ne sovraži Slovence in Hrvate, ker so ti v tej vojni jasno dokazali, da znajo svojo srčno kri za cesarja in domovino prelivati. Jnnaki so in čast tem junakom! Ali tistim zahrbtnim „jugoslovanskim“ hujskačem, ki vporabljajo stiske domovine za svoje brezdomovinske načrte, treba je resnico povedati. Danes velja le eno geslo: Kdor je za Avstrijo, ta je z nami, kdor je protinji, ta je naš sovražnik!

V službi carja.

Med češkim socijalnim demokratom poslancem Šmeral in češko-narodnim agrarcem se vršijo hudi boji. V teh bojih je češki urednik Folber m. dr. pisal: „Ob priliki bom dokazal, kako grdo in strahopetno so one osebe ravnale, ki so, da si obdržijo nesramno plačo bivše caristične vlade, družine čeških delavcev v nevarnost vrgle.“ Z drugimi besedami povedano: Češki urednik Folber priznava in naglašava javno, da je bilo mnogo narodnih Čehov od ruske vlade podkupljenih in plačanih... To je prav zanimivo za slovenske zagovornike čeških veleizdajalcev.

Časi bojkota?

V eni svojih zadnjih števil prinaša mariborska „Straža“ nesramni dopis iz Zgoranje Radgone, v katerem napada nekega trgovca na prav lopovski način. Dotični trgovec prodaja namreč tudi razne časopise, tako m. dr. celo liste „Slov. gospodar“, „Slov. narod“, „Straža“ itd. Poleg tega prodaja tudi „Štajerca“, ker ga ravno njegovi kupci zahtevajo. Kajti „Štajerc“ postaja ravno z vsakim dnevom bolj priljubljen. Zaradi tega pa napada „Straža“ dotičnega trgovca in ga naravnost bojkotira, brez da bi mariborska cenzura to opazila. Za sto vragov, ali imamo res že „jugoslovansko“ državo uresničeno? Ali je res že famozni kaplan dr. Korošec nekak diktator na Spodnjem Štajerskem? Naš list je bil in je danes še patrijotični, avstrijski časopis. „Straža“ in njeni bratci pa so za raztrganje Avstrije, za bratstvo s Srbijo in Rusi, za pogin naše domovine. Vsaka stvar ima svoje meje in tudi naša potrepljivost. Vprašamo torej prav odločno c. kr. oblast, kako more dopuščati navadni bojkot poštenih trgovcev, ki prodajajo v prid domovini patrijotične liste? Hočemo odgovor na ta ali oni način, — drugače si bomo znali pomagati! Patrijotizem menda še vedno ni vzrok za zatiranje in bojkotiranje.

Dr. Korošec je vzrok!

Na razna vprašanja konstatiramo in pribijemo enkrat za vselej, da je kaplan dr. Korošec kot načelnik „Jugoslovanskega kluba“ in vodja „Straže“ ter „Gospodarja“ odgovoren za vse protiaavstrijske ekscese teh listov. V teh listih se je v zadnjem času naše poštene somišljenike, junake Sočine fronte od 87. regimenta, podlo opsovalo, da so „šnopsarji“. V teh listih se je nesramno za protiaavstrijske „jugoslovanske“ cilje delovalo. V teh listih se je kmete proti oblasti hujskalo. V teh listih se je lagalo, da je itak slavni general Borovevič vodja naših zmag proti Italiji, medtem

ko se je hinavsko zamolčalo, da je poveljnik naših zmagovitih armad presvitli naš cesar Karl... V teh listih se dela torej sistematično propagando proti Avstriji. To se mora enkrat nehati! Odgovoren za vse to pa ni nikdo drugi nego dr. Tone Korošec, kaplan v Mariboru!!!

Sestanek vladarjev ob zmagoviti laški fronti.

Ob priliki velikanskih zmag naših in nemških armad je treba posebej naglašati, da so zvesto združeni vladarji Avstro-Ogrske, Nemčije in Bolgarske imeli priliko, si zopet stisniti svoje poštene roke ob fronti izdajalske in danes tako grozovito premagane Italije. To je naravnost zgodovinski trenutek, katerega ne more nobena nasprotniška hinavščina in nobena sovražna hujskarija prikriti. O sestanku združenih vladarjev poroča c. k. kor. in brzoj. urad:

K.-B. Gorica, 11. novembra. Njegovo Veličanstvo nemški cesar je dospel danes na jugozapadno bojišče. Na neki mali postaji na Krasu je sprejel cesar in kralj Karl svojega prijatelja in zaveznika. K sprejemu so došli tudi nadvojvode Maks Friderik in Evgen, kakor tudi princ Feliks Parmski. V spremstvu cesarja in kralja so pričakovali nemškega cesarja prvi najvišji dvornik princ Hohenlohe, generalni adjutant feldmaršallajtnant princ Lobkovic, generalni polkovnik baron Dankl, ki je prideljen cesarju v častno službo, šef generalnega štaba general baron Arz, šef vojaške pisarne general baron Marterer in službojoči krilni pobočnik major grof Hunyady. Na peronu je stala častna stotinja pešpolka stev. 99 z zastavo in godbo. Ob 5. uri 10 minut popoldne se je nemški cesar pripeljal na kolodvor. Naš vladar je stopil na rob perona. Kakor hitro se je vlak ustavil, je izstopil cesar Viljem iz svojega voza. Cesarja sta se pozdravila in si presrčno segla v roke ter se ponovno poljubila. Po daljšem pogovoru, v katerem je nemški cesar našemu vladarju ponovno čestital k rešitvi, je nemški cesar pozdravil k sprejemu došle nadvojvode in princa Parmskega, potem vladarjevo spremstvo, dočim je naš cesar pozdravljaj spremstvo nemškega cesarja. Oba cesarja sta potem posetila drug drugega. Cesar Viljem je obiskal tudi cesarico Zito. Kmalo nato je prispel bolgarski car Ferdinand s princema Borisem in Cirilom. Izvršilo se je dalje pozdravljanje med vladarji. Ob 7. zvečer je bila pri Njegovemu Veličanstvu cesarju in kralju večerja za vladarje, nadvojvode in prince, istočasno za suite v dvornem vlakcu posebej. Po presrčnem slovesu je nemški cesar nadaljeval svojo pot na fronto. Bolgarski car in naša cesarska dvojica so se vrnili v svoje bivališče, da od tam nadaljujejo svojo pot na fronto.

To poročilo nam znači; da je zvestoba osrednjih sil vedno močnejša in da te zvestobe nikdo ne more premagati. Dokler bode Avstro-Ogrska in Nemčija na tako je-kleni način združena z ostalimi našimi zavezniki, jih ne bode niti vrazja sila premagala. Veselimo se, da zvestoba še ni izginila iz sveta!

Rusija v revoluciji.

Na Ruskem vlada zopet krvava revolucija in narod mori v zapeljani strasti sam sebe. Kakor smo že v zadnji številki poročali, je socijalistični vodja Lenin z močnim udarcem premagal od Angležev podplačanega ministra Kerenskega, si za kratek čas pridobil vlado in s svojimi pristaši evropskim silam predlagal premirje ter tudi določil „ruske“ mirovne zahteve. Žal da so bile Leninove sanje prav kratke. Kerenskemu se je posrečilo glasom nevtralnih poročil v pravem času pobegniti; zbežal je na fronto, zbral okoli sebe nekaj zanesljivega vojaštva in marširal proti Petersburgu. Pred durmi Petersburga se je bila glasom omenjenih poročil krvava bitka Rusov proti Rusom, ki je končala s porazom Leninovih pristašev. In tako je za sedaj zopet Kerenski vladar...

Za kako dolgo? Nas to v resnici ne zanima. Rusija postala je danes pravi peklenški kotelj in prebivalstvo se mesari v nekaki blaznosti, ki je civiliziranemu človeštvu skoraj nerazumljiva. Pristaši Kerenskega divjajo kruteje nego carjevi krvniki. Leninovi pristaši se ne bodo nikdar vdali, ker imajo srca ljudstva za seboj. Prijatelji carizma pa tudi še niso izumrli; i oni čakajo na pravi trenutek, da uresničijo zopet moskovitsko trinoštvo. Vse divja v močvirje meščanske vojne, vse hiti proti splošnemu ruskemu polomu...

Nam mora biti to prav. Kajti v vojni se je morala vsaka država navaditi tiste sebičnosti, ki jo je izdajalski Italijan imenoval: „sacro egoismo“. Dokler in ker se Rusija sama mesari, smo mi in naši zvesti zavezniki rešeni njenega nasilja. Car se je pustil zapeljati v to grozovito vojno. Hotel je svoj zločin popraviti in z osrednjimi silami mir skleniti. Zato ga je od angleškega zlata pijani Kerenski vrgel; kajti Anglež stoji kakor satan za vsemi zločini svetovne zgodovine. Satanova naloga se ni izvršila! Plamena revolucije so zažgala lastni dom naših strupenih sovražnikov... In tako je po številu največji naših sovražnikov postal najmanjši...

Revolucija na Ruskem bode porodila — in mora poroditi, ker je to zgodovinska potreba! — zmožnega moža, ki bode našel pravo pot za ruski narod: pot do miru z nami in našimi zavezniki, ki nismo Rusiji nikdar vojne diktirali, ki smo se pa morali proti nje boriti, ker je bila nositeljica neskončnih želj strupenega panslavizma. Naši in nemški vojaki s svojimi zavezniki so pobili Rusijo na bojiščih. Zdaj se mori ta ne srečna država sama. In čimbolj se mesari, tempreje bode svet doživel zaželjeni mir.

Prošnja gospem!

Ne vem, če sem že kedaj tako težko prosil kakor danes. Ali se ne toži dan za dnem, da ni dobiti niti za dragi denar najpotrebnejših živil? Da je zdaj zapra celo prodaja perila? In zdaj naj damo tudi to malenkost, kar še imamo? Suknjo so nam že slekli, zdaj pride srajca na vrsto!

Naj le godrnjajo, dobrosrčni Avstrijci, dali bodejo pa vendar kaj.

Našim vojakom na bojišču primajkuje perila!

Kako more prava gospodinja kaj takega slišati, da ne bi nič dala? Brž bo preiskala svoje omare in zaboje in kjer najde kakšen pogrešljiv komad perila, bodi si srajca ali hlače, bodi si žepne robce ali nogavice, bodi si mizne prtje ali brisačo, bodi si volneno perilo ali otročje perilo — pripravila bo dobra gospodinja; vse kar oblači, ker obvaruje mrzou, je dobrodošlo. Vojno ministerstvo prosi!

Prosi v imenu naših vojakov zunaj, pri katerih ima vsak od nas koga ljubega in dragega, prosi, da se kolikor največ mogoče pripravi takšnih stvari, katere potem poberejo zanesljivi mladi ljudje (srednješolci ali učenci meščanskih šol pod nadzorstvom učiteljev).

Pač ne bo treba, da so me naprosili, naj pomagam prositi. Matere, žene, sestre i. t. d., ki imajo na frontah svoje sinove, može in brate, bodejo veselega srca darovale, hvaležne, da jim bo mogoče poslati trpinom, kar se doma lahko pogreša.

In kdor končno za naše ljube junake žrtvuje svojo zadnjo srajco, ostane mu še vedno — koža in za našo kožo se gre!

Peter Rosegger.

Razno.

ANTON STERING †.

V Gradcu je umrl po težki bolezni direktor meščanske šole in šolski inšpektor g. Anton Stering. Pokojnik bil je značajni mož in navdušeni šolnik, kakor jih je malo.

ola mu je bila prvo in zadnje in kjer je deloval, tam je šolstvo tudi cvetelo ter se razvijalo. Hvaležnost v srcih šolske mladine mu boče tudi najlepši spomenik. Velike zasluge si je stekel pokojnik pa tudi kot dolgoletni občinski svetovalec v Ptujju in delavec za javni blagor Bil je od nasprotnikov mnogokrat napaden, ali šel je svojo pošteno pot naprej brez ozira na desno in levo. Naj boče temu pravemu učitelju štajerska zemlja hvalka!

Iz Ptujja se nam poroča: V mestni farni cerkvi so se izvršile v zadnjem času zopet razne tatvine; zlasti oltarski prti in sveče so bile že skozi daljši čas pokradene. Treba je na vsak način tata roki pravice izročiti. G. Leopold Sla witsch, veletrgovec v Ptujju, plača 20 kron vsakomur, kdor bi zamogel tata prjeti ali na njegovo sled spraviti.

Cestni rop. Poroča se nam: Dne 8. novembra t. l. ob 5. uri popoldne šel je vinski trgovec Vincenc Stoklas iz Leskovca proti Ptujju. Pri sebi imel je 60.000 kron denarja. Na cesti od Turniša proti Bregu bil je od Ignaca Vidoviča iz Lupstave v roparskem namenu napaden. Napadeni Stoklas je prišel le zaradi tega iz roparjevih rok, ker so služajno ljudje po isti cesti prišli in je moral ropar vsled tega svoj plen pustiti. Vidoviča, ki služi pri vojakih in ki je bil ravno na dopustu, je mestni stražnik Fleischacker aretirjal in sodnji izročil.

Oklic zveze kmetijskih zadrug na Štajerskem za podpisovanje VII. vojnega posojila. — Kmetovalci, podpisujte VII. vojno posojilo! Ker odklanjajo naši sovražniki mir, jim hočemo dokazati, da smo pripravljeni, podeliti cesarju sredstva, da se doseže z zmogovitim nadaljevanjem vojne častni mir. Vaš domači denarni zavod, vaša šparkasa sprejema pod jako ugodnimi pogoji podpisovanja vojnega posojila! Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem paje glavno nabalralno mesto za vojno-posojilna zavarovanja c. kr. avstrijskega vojaškega vdovskega in sirotinskega sklada, filijalka Gradec. Zavarovanja je naznaniti pri vaših denarnih zavodih (šparkasah), kjer se vam boče dalo tudi vsa pojasniti. — Zvezni zastopnik: F. Barta.

Iz bojišča se nam piše: Dragi nam „Štajerc“! Srčne pozdrave pošiljajo ptujski fantje in moške iz rumunskega bojnega polja svojim starišem, ženam, prijateljem, znancem in slovenskim dekletam, posebno iz barbarske in videmske fare, kjer imajo letos dosti vina. Naznanjamo jim, da nam gre po srednje, samo zima nas že nadleguje. Korporal Korenjak Karl, Sv. Barbara v H., cgsf. Cafuta Johan iz Lupstave, Sv. Vid pri Ptujju, grf. Škofič Johann iz Vurmberga, krpl. Šerbak Vinko, Sv. Križ pri R. Sl., pešca Kureš Franc iz Spuhelja, Golob Franc iz Prvenc. Vsi za hrabrost po trikrat odlikovani.

Vlom. V Cvetovcih pri Mariboru se je v stanovanju posestnice Marije Katzian vlomilo 4100 in kron ukradlo. Tatvine sumljiva sta dva vojaka.

Nerodni tat. Vojaškemu šoferju H ub e n y bilo je kolo v vrednosti 500 kron ukradeno. Kmalu nato prinesel je neki vojak kolo k trgovcu in ga prodal za 80 kron. Previdni trgovec mu pa ni izplačal cele svote, marveč mu je naročil, da naj po denar pozneje pride; ali medtem je že policija došla in ga aretirala. Tat je infanterist Franc Mattl.

Slovenska Bistrica. Obrat male železnice od južnega kolodvora v mesto Slovenska Bistrica bil je 16. t. m. do nadaljnjega vstavljen.

Pridna vojna svinja. V Niklasdorfu pri Leobnu je svinja posestnika Jeitler te dni vrgla 17 krepkih, živih mladih. Pač pridna svinja.

Lepo darilo. Vrli naš somišljenik, bivši župan v Slov. Bistrici g. A. Stiger daroval je za nabavo čevljev vbogi šolski deci 200 kron, isto svoto pa tudi za telovadnico. Čast mu!

Častno imenovanje. Občina Robbach pri Mariboru imenovala je g. ces. svetnika dra. Armanda Rak vsled njegovih zaslug za občino za častnega občana. Čestitamo.

Vlom. V gledališko pisarno v Mariboru je neznan tat vlomil, ukradel nekaj denarja in vzel tudi nekaj gledaliških vstopnic seboj.

Požar v kleti. V Mariboru je nastal pri kuhanju parafina v knjigoveznici E. Sliuza požar, ki so ga zamogli gasilci v enournem delu zadušiti. Disponent firme g. Johan Pregrad je bil hudo vpečen. Škode je bilo za več tisoč kron.

* * *

Zahvala mesta Celovca. V seji občinskega sveta v Celovcu sprejelo se je ednoglasno sledeči brzojav na kabinetno pisarno cesarja: „Zbrani občinski svet izraža v imenu deželneega stolnega mesta Celovca svoje navdušeno veselje glede slavnih vojnih uspehov zavezniških armad na italijanskem bojišču in glede osvoboditve naše deželne meje od sovražnika ter izreka najvišjemu vojnemu gospodu najudanejšo zahvalo ter junaškim četam hvalepolni pozdrav!

Vlom v mlin. V noči na 23. oktobra se je v domači mlin posestnice Marije Raimund v Annenheimu na Koroškem vlomilo ter 63 kil ržene in 25 kil koruzne moke pokradlo; nadalje so vzeli tatovi tri vreče in en 50 K vredni čebeljak seboj. Sumi se, da so vlomilci pobegnili ruski vjetniki.

Spomenik cesarja Franc Jožefa I. so pred kratkim v navzočnosti cesarja Karla v Celovcu razkrili. Krasi spomenik je delo koroškega umetnika g. Jos. Kassin. Kaže pokojnega vladarja v kronskem plašču. Na podlagi iz mrmarja stojé sprejaj le besede „Franz Josef I.“; zadaj pa stoji besede: „Als ebernes Rohr war ich Kärntens drüender Wehr, — Als Standbild des Kaisers der Treue der Kärntner zur Ehr.“ Besede se nanašajo na to, da je bil spomenik vlit iz starih kanonov koroške trdnjave Hensel, ki jih je darovalo v ta namen 10. armadno poveljstvo. Spomenik dela Celovcu in vsej Koroški čast!

Slepar. Oktobra meseca prišel je k posestniku Aligner v Kranbathu neki mladenci v uniformi lajtnanta in se mu je ponudil da mu preskrbi vino. Aligner mu je dal 600 kron. Pozneje se je izkazalo, da je bil dotični „lajtnat“ navadni slepar. Te dni so goljufa v Celovcu vjeli in sicer je to 19-letni enoletni prostovoljec Franc Writzman n bos. herc. inf. reg. št. 2.

Ustrelil se je v Celovcu neki 27-letni bančni uradnik zaradi srčne in živčne bolezni. Nesrečnež je bil takoj mrtev.

Smrtna nazgoda Rusa. Iz Grafensteina se poroča: V Petersdorfu dotaknil se je vojno-vjeti Rus K. Kowalow neprevidno električne žice in bil je takoj mrtev.

* * *

Zanimiv proces radi špijonaže v Budimpešti. Dne 6. t. m. je stal pred vojaško sodnijo v Budimpešti neki enoroki mož, slušatelj na tehnični visoki šoli, obdolžen sokrivde na špijonaži. Obtoženec se imenuje Franc Gömör, rojen 1892. Obtožnica ga dolži, da je podpiral beg svojega mlajšega brata v Rumunijo, ga spremil do Oršove in se po svojem bratu ponudil rumunskemu generalnemu štabu za špijonažo. Obtoženec je izročil svojemu bratu razne vesti o obrambnih napravah na rumunski meji, o raznih vojaških napravah v Budimpešti in drugodi in hotel tako zasnovati veliko špijonažo. Po daljšem razpravljanju je sodni dvor sklenil, da se preišče duševno stanje obtoženca, nakar je bila razprava preložena na nedoločen čas.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi z znamenjani zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 17. novembra: Brežice (svinjski sejem).

Dne 18. novembra: Gomilica, okraj Lipnica.

Dne 19. novembra: Podsreda** okr. Kozje; Ivnic**; Slovenji Gradec**; Šoštanj**; Sv. Juri ob Pesnici**, okr. Maribor; Ruše** okr.

Maribor; Zgornja Polskava**, okr. Slov. Bistrica; Ljubno**, okr. Gornji Grad; Sv. Juri ob južni železnici, okr. Celje.

Dne 20. novembra: Središče (svinjski sejem); Radgona*.

Dne 21. novembra: Podčetrtek**, okr. Kozje; Sinabelkirchen**; okr. Gleisdorf; sv. Juri ob Ščavnici**, okr. Zgornja Radgona; Sv. Juri**, okr. Vransko; Imeno (svinjski sejem), okr. Kozje.

Dne 22. novembra: Ernovž**, okr. Lipnica; Breg pri Ptujju (svinjski sejem).

Dne 23. novembra: Temriach, okr. Frohnleiten; Gradec (za klavno živino); Rogatec (svinjski sejem).

Dne 24. novembra: Sv. Margareta ob Pesnici*, okr. Maribor; Teharje*, okr. Celje; Brežice (svinjski sejem).

V malem ali velikem?

Za ljudi, ki imajo posebno veselje z živalmi, in za rejce živalij so velikokratne rejce drobnic in velika perutinarska dvorišča zelo mikavna. Baš v tem času je vprašanje o malem ali velikem obratu rejce drobnic zelo pereče. Marsikateri vojni invalid in vojni pohabljenec, marsikatera vojna vdova in sirota se bodoje brigali za nove poste. Ni se čuditi, da se je po tako obširnem in vabljivem priporočanju raznih strok od poklicanih mest in žal tudi nepoklicanih mest že marsikateri odločil, da se posveti popolnoma rejci drobnih živalij. Dan na dan se razpošiljajo vabilni listi na vse strani in neki ljudje se kar trgajo za nje, požirajo iz njih topo nesmiselnost in postanejo rejci drobnic v velikem slogu ali pa vsaj hočejo postati.

Radi tega je pač potrebno, da se na tem mestu pove beseda o veleobratni rejci drobnic. Popolnoma napako je, ako se na primer tako računi: 1 kunec, 1 kova, 1 kura, 1 panj čebel, 1 unca sviloprejkinih jajc donajajo toliko in toliko dobička, toraj mora 20 kuncev, 20 koz, 20 kur, 30 panjev čebel, 20 unc sviloprejkinih jajc donajati 20-krat dobiček. Ako si predstavimo potrebno množino hrane za 20 živalij, izgube, stavbe hlevov, popravila, lasne in morda še tuje delavske sile, prepriča nas lahko že jednostavno dokazovanje — če se v tem slučaju sme govoriti sploh o dokazovanju — da je dobiček, ki bi bil natanko sorazmeren s številom živalij, pač zelo dvomljiv. Za hasnovit ustroj velikega obrata treba je pred vsem lasne izkušnje, ni uspehov, kjer se ne gospodari pridno in vneto, kjer ni knjigovodstva in trgovskega ravnanja, pojavi se kmalu propad najhujše vrste. Lasno posedstvo bi moralo biti, nezadolženo, ali vsaj tolika glavnica, da se tudi takoj lahko plačajo plemenske živali, hrana, hlevi itd. Natančne svote ni moči podati, gotovo pa mora biti glavnica vsaj tako velika, da ne pridemo v škripce, če se nam tudi celo podjetje ponesreči; vsaj tako dolgo bi moral biti človek prost skrbi za kruh, dokler ne najde novega poklica. Baš slednja okolnost se premalo uvažuje. Ako bodoči velerej počne z dolgovi, ne bo iz takšnega podjetja nič prida. Skraja se mora povsod plačati učina, razočaranja, izgube, bolezni ne izostanejo, k temu še pride odplačevanje glavnice in obresti. Za lasno žitje in bilje ostane malo ali nič in še le zdaj »se odprejo oči.« Pišem to, ker imam dokaze za istinitost svojih trditvev in izkusitev. Ko bi smel, koliko imen razočarancev, oškodovancev bi lahko naštel! Poznal sem veleobrate, ki so sijajno počeli in vendar vkljub kapitalu in marljivosti niso mogli napredovati. Prelahko se tudi pozabi, da živali pri pravilnem gojenju uspevajo in tedaj polno dela od rejca zahtevajo. V mnogih velikih obratih niso zadostovale delavne sile cele obitelji (očeta, matere, 4 ali 5 otrok v starosti 10—20 let), da bi zadostno stregle živalim. Bili so prisiljeni najeti pomožnih sil celo trgovsko izučeni oseb in naložili so si tedaj novih bremen. Kdor pri takšnih rejah nima posebne sreče, propade sigurno. Mnogokrat je neobhodno potrebno, da se kupijo konji in vozovi. Kako pa bi ostalo kaj dobička? Ako še manjka zadostnih odjemalcev, ako nista blizu železnica in pošta, ako izostanejo plačila itd., postane kmalu iz nesreče beda. Toda dosti o tem!

Reja drobnic donaja lep dobiček; kdor temu oporeka, naj poskusi. Toda kdaj je reja drobnic hasnovita? Ako se opravlja v malem, ako se ne redi več živalij nego se jih lahko in ceno preredi. To resnico bi si morali dobro zapomniti. Kdor ima krme le za eno kozo, naj ne redi dveh in kdor zamore samo dva kunca rediti, ceno rediti, bil bi zapravilavec in po vrh mučitelj kao bi hotel rediti deset kuncev. Kaj sledi iz tega? Ako se pečate z rejo drobnih živalij v skromnem obsegu, donajala vam bo reja tudi uspehe in veselje, varuj se pa reje drobnih živalij v velikem slogu, ako ni za to potrebnih pogojev!

Iz »Landw. Zeitschr. f. d. Rheinprovinz«.

Pravilno spravljanje krompirja.

Po izredni važnosti krompirja za ljudsko prehrano ne bo odveč, ako letos s posebnim povdorkom opozarjamo na najvažnejša pravila, ki nas poučijo, kako se to dragoceno živilo spravlja in kako se z njim ravna.

Krompir ne sme zmrzniti, radi tega mora biti v vsakem skladišču za krompir toplomer, kateri nas opozarja na pretečo nevarnost. Pod drugo stopinjo po Celziju ne sme pasti toplota, sicer postane krompir sladek. Za krompir je najboljšje, če ima 4 do 6 stopinj